

te verleenen, dan kan ook een Nederlander zich daarbij neerleggen, wanneer Fransche of Duitsche opstellen in Nederlandsche tijdschriften verschijnen.

We zeiden boven, dat onze door den L. K. gelaakte artikelen juist de eerste beschrijving van nieuwe diersoorten tot inhoud hebben.

Neen, zal de L. K. zeggen, in nummer 6 en 7 v. h. Maandblad 1924 staat immers ook een geologisch opstel van den heer J. J. Pannekoek van Rheden: „Einige Notizen über die Terrassen im Mittel- und Nord-Limburg.

Wanneer de L. K. wil weten, waarom deze Nederlandsche geleerde de voorloopi-ge resultaten van zijn hoogst gewichtige onderzoekingen over het Maasdal benoorden Sittard in het Duitsch publiceert, terwijl hij de „Moeraskalkafzetting van Gulickshof bij Susteren” (Mbl. 1924, 58—60) in het Nederlandsch beschrijft, dan geven we hem den raad, den Haarlemmer geleerde zelf te vragen. Hij vragte ook Dr. P. Tesch, waarom hij zijn verhandeling „Der niederländische Boden und die Ablagerungen des Rheins und der Maas aus der jüngeren Tertiär- und der älteren Diluvialzeit” (notabene Nr. 1 van de Mededeelingen der Rijksopsporing van Delfstoffen!) in het Hoogduitsch geschreven heeft? Hij vragte W. A. J. M. van Waterschoot van der Gracht, waarom hij voor zijn: „The deeper geology of the Netherlands and adjacent regions, with special reference to the latest borings in the Netherlands, Belgium and Westfalia” de Engelsche taal heeft gebruikt? Hij vragte Dr. Jongmans van Heerlen, Dr. Klein van den Haag, waarom zij hun resp. „Anleitung zur Bestimmung von Karbonpflanzen, enz.” en „Tektonische und stratigraphische Beobachtungen am Südwestrande des Limburgischen Kohlenreviers” niet in hun moedertaal schreven? Hij vergete ook niet, een presentexemplaar van de 3 nummers van den L. K. 1924 bij te voegen, waarin zulk „misbruik”, zulke „aanstellerij” enz. aan de kaak worden gesteld! Of ze dan niet gemerkt hebben, dat ze door hunne handelwijze „zich zelve bij vreemde culturen inlijfdem”? Of hun „het Nederlandsch niet goed genoeg was” en of ze niets voelen voor de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van de Nederlandsche wetenschap, „ook naar den vorm”? Wij zijn benieuwd, wat deze vooraanstaande Nederlandsche geleerden hem op zijne insinuaties zullen antwoorden. In het gunstigste geval — wij vreezen voor erger — zal hij ten antwoord krijgen: „Vriend, Gij zijt niet op de hoogte!

DE REDACTIE.

VERSLAG DER MAANDELIJSCHE VERGADERING VAN 3 DECEMBER L.L.

Aanwezig: Zr. Marg. Alacoque en Zr. Francisca Salesia, Jos. Cremers, H. Schmitz, J. Pag-

nier, C. Riotte, C. Blankevoort, Br. Bertrandus, Br. Theodorik, Br. Hyacinthus, Korting, Wielders, W. de Backer, F. Eyck, Joh. v. d. Zwaan, E. Nijst, Aug. Kengen, P. Hens, Ch. Grabal, P. Peters, W. v. d. Meer, C. Claessens, L. Leysen, v. Rummelen, Faber, A. Kostermans, Maessen, Fr. Sonnevillie, J. v. Mulken, J. Diederer, J. v. Aabel, F. Muller, P. Bouchoms, L. Grossier, F. Receveur, F. Paulussen, Kurris, G. H. Waage.

Even na zessen opent de Voorzitter met een woord van welkom de vergadering en accepteert met een geestig speechje onder dankzegging aan de heeren van Rummelen en Dr. Jongmans de door hen aangeboden collectie fossiele planten uit 't Carboon van Z.-Limburg.

Hierna verkrijgt de heer P. Hens 't woord tot 't houden van zijn aangekondigde voordracht over: Het trekken der vogels.

Spreker begint met een historisch overzicht der onderzoekingen en theorieën omtrent dit hoogst belangwekkende verschijnsel in de vogelwereld en wel van af Aristoteles' tijd tot heden.

Was tot het einde der 19de eeuw de wetenschap omtrent dit vraagstuk geheel gebaseerd op waarnemingen der trekvogels zonder meer, een nieuwe periode brak aan bij het systematisch en op groote schaal merken der trekvogels door middel van genummerde aluminiumringen. Hierdoor verkreeg men zekerheid omtrent de trekrichting en den trektijd en duur, omtrent de landen waarover getrokken werd en de plaatsen alwaar de trekvogels overwinterden enz. enz.

Spr. vermeldt een groot aantal resultaten door dit experiment met vele trekvogels verkregen. Van vele soorten kunnen de verschillende trekwegen, dank zij het ringexperiment, reeds zeer nauwkeurig worden aangegeven.

Ten slotte behandelt spr. nog den trek van vele soorten afzonderlijk, waarbij hij van ieder hunner een opgezet exemplaar demonstreert uit de zeer fraaie vogelcollectie, bijeengebracht en geprepareerd door den Zeereerw. Heer H. Nillesen.

Resumeerende geeft hij de verschillende meeningen en opvattingen, welke door de tegenwoordige deskundigen worden gehuldigd ten opzichte van het ontstaan en wezen van den trek, omtrent zijn richting in Europa, omtrent de snelheid, hoogte, de verschillende trekbanen, den invloed van weer en wind, luchtdruk enz.

Na afloop wordt omtrent de snelheid der vogelvlucht en den invloed van den luchtdruk daarop, met spr. van gedachte gewisseld door den Zeereerw. Pater H. Schmitz S. J. en den Heer G. H. Waage.

Te ongeveer half negen sloot de Voorzitter de vergadering, na een hartelijk woord van dank aan den spreker voor de door alle aanwezigen met veel belangstelling gevolgde voordracht.